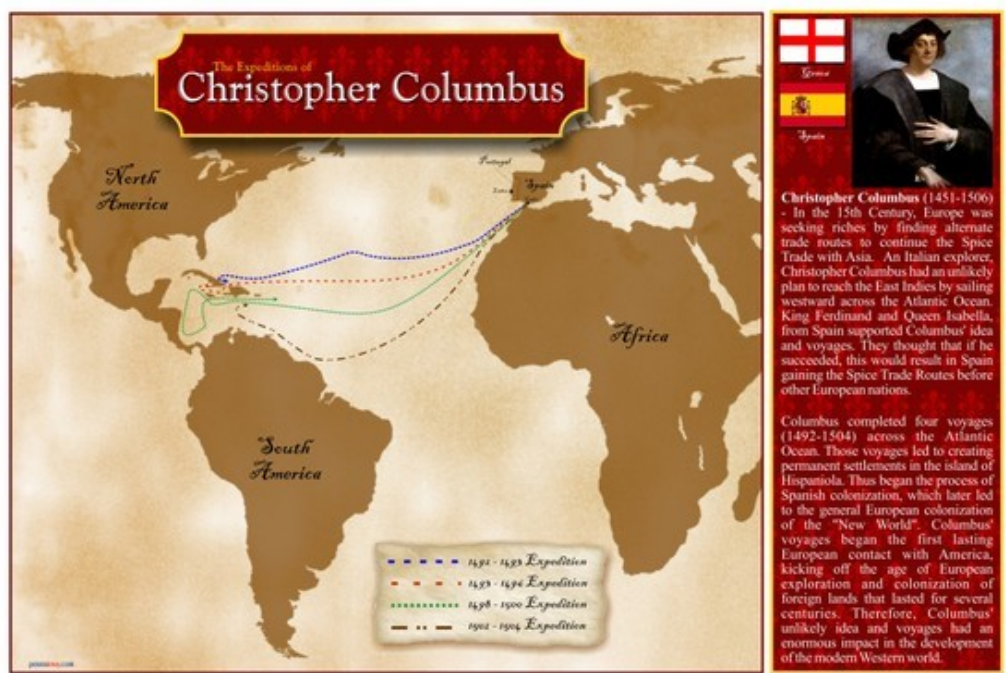

Η περιγραφή των ιθαγενών από τον Χριστόφορο Κολόμβο.
Β. Γαβαλάς.

Οι πρώτες περιγραφές που έχουμε για τους ιθαγενείς της Αμερικής προέρχονται από μία επιστολή του Κολόμβου προς τους χρηματοδότες του πρώτου ταξιδιού του.

Απόσπασμα από επιστολή του Κολόμβου στον Φερδινάνδο και την Ισαβέλλα (βασιλείς της Ισπανίας) στην οποία περιγράφει τους ιθαγενείς Ταϊνός της Καραϊβικής (στη νήσο «Ισπανιόλα»):

«Δεν κατέχουν την κατεργασία των μετάλλων, και δεν έχουν σιδερένια όπλα, ούτε ξέρουν πώς να τα χρησιμοποιούν. Αυτό συμβαίνει γιατί είναι από τη φύση τους δειλοί και όχι γιατί δεν έχουν σωματική ρώμη ή καλοφτιαγμένα σώματα.... Είναι αλήθεια ότι αφού τους καθησυχάσαμε και απέβαλλαν τους φόβους τους, έγιναν τόσο απονήρευτοι και γενναιόδωροι με όλα τα υπάρχοντά τους, που κάποιος δεν θα το πίστευε αν δεν το έβλεπε ο ίδιος. Κανείς τους δεν αρνιόταν να δώσει ο,τιδήποτε από τα υπάρχοντά του. Αντιθέτως οι ίδιοι μας καλούσαν να ζητήσουμε κάτι. Εξέφρασαν την στοργή τους σε εμάς ανταλλάσσοντας πράγματα αξίας με μικροπράγματα, και ήταν ευχαριστημένοι με ελάχιστα πράγματα ή και με τίποτα...

Δεν έχουν κανένα θρήσκευμα ούτε λατρεύουν τα είδωλα. Μου φαίνεται ότι όλοι παίρνουν μερίδιο από ό,τι έχει ο καθένας, ειδικά από τα φαγώσιμα.

Ένα νησί "Carib", ...κατοικείται από ανθρώπους που θεωρούνται σε όλα τα νησιά πολύ άγριοι και τρώνε ανθρώπινη σάρκα».

Ο Κολόμβος πιθανόν διατυπώνει εικασίες για τη θρησκεία των ιθαγενών και την ιδέα τους για την ιδιοκτησία. Επίσης, δεν ήταν αυτόπτης μάρτυρας κανιβαλισμού αλλά επαναλαμβάνει αυτό που του είπαν οι Ταϊνός για τους εχθρούς τους.

Η αυθεντική επιστολή του Κολόμβου γράφτηκε στα Ισπανικά και στάλθηκε στη Ρώμη, όπου μεταφράστηκε και τυπώθηκε στα Λατινικά από τον Stephan Plannck. Η παρακάτω φωτογραφία

είναι από τη συλλογή Gilber Lehrman και υπάρχει στο διαδίκτυο
(<https://www.gilderlehrman.org/content/columbus-reports-his-first-voyage-1493>)

Epistola Christofori Colom: cui etas nostra multū debet: de
Insulis Indię supra Gangem nuper inuētis. Ad quas pergre-
das octauo antea mense auspiciis ⁊ ere inuictissimorū Fernādi ⁊
Delisabet Hispaniāz Regū missus fuerat: ad magnificū dñm
Gabrielem Sanchis eozundē serenissimorū Regum Tesaurariū
missa: quā nobilis ac litteratus vir Leander de Cosco ab Hispa-
no idiomate in latinum cōuertit tertio kal's Maii. M. cccc. xciii
Pontificatus Alexandri Sexti Anno primo.

Quoniam susceptę prouintię rem perfectam me ꝑsecutum
fuisse gratum tibi fore scio: has constitui exarare: que te
vniuscuiusq; rei in hoc nostro itinere geste inuentęq; ad-
moneant: Tricesimotertio die postq; Gadibus discessi in mare
Indicū perueni: vbi plurimas insulas innumeris habitatas no-
minibus repperi: quarum omnium ꝑo felicissimo Rege nostro
ꝑreconio celebrato ⁊ vexillis extensis contradicente nemine ꝑo-
sSESSIONem accēpi: ꝑimeq; earum diui Saluatoris nomen impo-
sui: cuius fretus auxilio tam ad hanc: q̄ ad ceteras alias ꝑue-
nimus. Eam ho Indī Guanabaniū vocant. Aliarū etiam vnam
quanc; nouo nomine nuncupauī: quippe aliā insulam Sanctę
Marie Conceptionis. aliam Fernandinam. aliam Dylabellam.
aliam Ioanam. ⁊ sic de reliquis appellari iussi. Cum ꝑimum in
eam insulam quam dudum Ioanam vocari dixi appulimus: in-
tra eius littus occidentem versus aliquantulum ꝑrocessi: tamq;
eam magnam nullo reperto sine inueni: vt non insulā: sed conti-
nentem Chatai prouinciā esse crediderim: nulla tñ videns op-
pida municipiaue in maritimis sita confimib; ꝑreter aliquos vi-
cos ⁊ ꝑredia rustica: cum quorū incolis loqui nequibam. quare si-
mul ac nos videbant surripiebant fugam. ꝑrogrediebar vltas
existimans aliquā me vrbem villasue inuenturū. Deniq; videns
q; longe admodum ꝑgressis nihil noui emergebat: ⁊ hmoi via
nos ad Septentrionem deferebat: q; ipse fugere exoptabā: terris
etenim regnabat buma: ad Austrumq; erat in voto cōtenderes